

200705269/1.

Datum uitspraak: 31 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/34889 van de rechtbank 's-Gravenhage
van 18 juni 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 19 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar gegrond verklaard en de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verlengd tot 9 augustus 2005. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 27 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

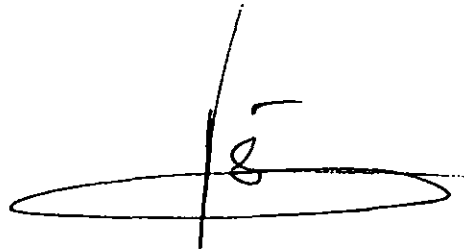
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

13-473.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

I

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/34889 BEPTDN

Inzake : eiseres, V-nummer woonplaats
kiezende ten kantore van haar gemachtigde, mr.drs. R.
Dhalganjansing, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr. S. Pirs, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op , bezit de Surinaamse nationaliteit.
Op 16 maart 2004 is zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning voor
bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw
2000), met als doel 'verblijf bij echtgenoot', met een
geldigheidsduur van 18 februari 2004 tot 18 februari 2005. Bij schrijven van
20 januari 2005 heeft zij een aanvraag ingediend tot verlenging van de aan
haar verleende verblijfsvergunning.

Op deze aanvraag is door verweerder op 18 januari 2006 afwijzend beslist.
Tevens is hierbij de aan haar verleende verblijfsvergunning ingetrokken met
terugwerkende kracht tot 18 februari 2004. Eiseres heeft tegen dit besluit
een bezwaarschrift ingediend. Op 9 mei 2006 is eiseres gehoord door een
ambtelijke commissie.

Op 19 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar gegrond verklaard, de
beslissing van 18 januari 2006 herroepen en de aan eiseres verleende
verblijfsvergunning verlengd van 18 februari 2005 tot 9 augustus 2005.

2. Bij schrijven van 18 juli 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep
ingesteld bij de rechtbank. Verweerder heeft de op de zaak betrekking
hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 29 mei
2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar
gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn
gemachtigde.

Reg.nr. AWB 06/34889 BEPTDN

2

II. OVERWEGINGEN

1. In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2. Verweerder stelt zich onder verwijzing naar de ingediende stukken op het standpunt dat de verblijfsvergunning op goede gronden slechts tot 9 augustus 2005 is verlengd.

3. Eiseres stelt dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte de verblijfsvergunning slechts tot 9 augustus 2005 heeft verlengd. Hiertoe heeft zij gesteld dat verweerder er ten onrechte aan voorbij is gegaan dat zij inmiddels weer samenwoont met haar ex-echtgenoot. De relatieproblemen waren van zeer tijdelijke aard. Het bestreden besluit is derhalve in strijd met artikel 8 EVRM, mede nu zij is ingeburgerd en geruime tijd in Nederland verblijft. Bovendien is zij ex-Nederlandse met zeer extreme medische klachten. Ten slotte is het besluit in strijd met gezinsherenigingsrichtlijn 2003/86/EG.

4. Ingevolge artikel 14, lid 2, Vw 2000, wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Daarbij is bepaald dat aan de vergunning voorschriften kunnen worden verbonden.

Artikel 3.4, eerste lid, onder a, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met gezinshereniging of gezinsvorming.

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdende met gezinshereniging wordt ingevolge het bepaalde in artikel 3.13 Vb 2000 juncto artikel 3.14, onder a en b, Vb 2000 verleend aan:

- a. de vreemdeling van achttien jaar of ouder die met de hoofdpersoon een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan;
- b. de vreemdeling van achttien jaar of ouder die met de hoofdpersoon een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt, waarin de partners:
 1. niet tot elkaar in een zodanig nauwe relatie staan dat die naar Nederlands recht een huwelijksbeletsel zou vormen, en
 2. ongehuwd zijn en geen in Nederland geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, tenzij het huwelijk door wettelijke beletselen, waarop geen invloed kan worden uitgeoefend, niet is ontbonden.

Ingevolge artikel 3.13 Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 Vb 2000 genoemde voorwaarden wordt voldaan, terwijl in de overige gevallen de verblijfsvergunning kan worden verleend.

Het beleid met betrekking tot gezinshereniging en gezinsvorming met echtgeno(o)t(e) dan wel partner is neergelegd in de Vreemdelingencirculaire (Vc 2000), hoofdstuk B2/2.

Reg.nr. AWB 06/34889 BEPTDN

3

5. De rechtbank stelt vast dat referent op 9 augustus 2005 een verzoek tot echtscheiding heeft ingediend. Bij uitspraak van 7 november 2005 van de rechtbank Rotterdam is de echtscheiding uitgesproken. Deze is op 13 april 2006 ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand. Gelet op de datum van indiening van het echtscheidingsverzoek heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt gesteld dat sinds 9 augustus 2005 niet meer wordt voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning was verleend, omdat de huwelijksrelatie vanaf die datum als feitelijk verbroken dient te worden beschouwd.

De stelling van eiseres dat de relatie met referent ten tijde van het bestreden besluit geheel zou zijn hersteld, wordt niet gevolgd. Uit het verslag van de hoorzitting van 9 mei 2006 en uit de verklaring van referent van 19 mei 2006 komt immers slechts naar voren dat er plannen bestonden om de relatie en samenwoning te hervatten. Niet gebleken is dat deze plannen ten tijde van het bestreden besluit al waren gerealiseerd.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich eveneens in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in dit geval geen sprake is van een schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De omstandigheid dat de relatie inmiddels daadwerkelijk is hersteld staat niet ter beoordeling in het onderhavige geschil, maar dient aan de orde te komen bij de nieuwe aanvraag, die eiseres, zo is ter zitting gebleken, op 3 november 2006 bij verweerder heeft ingediend.

Voor zover eiseres een beroep doet op het gezinsleven met haar dochter en kleinkinderen, wordt overwogen dat het bestreden besluit er niet toe strekt eiseres een verblijfstitel te ontnemen die haar tot het uitoefenen van het familie- of gezinsleven met haar dochter en kleinkinderen in staat stelde. Voorts is niet gebleken dat er een objectief beletsel staat dit familie- of gezinsleven (tijdelijk) buiten Nederland uit te oefenen en dat eiseres nimmer meer aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning zal voldoen.

De gestelde inburgering van eiseres, haar lange verblijf hier te lande en de gestelde medische klachten leiden niet tot een andere conclusie. Ten slotte is het beroep van eiseres op richtlijn 2003/86/EG niet nader gemotiveerd, zodat de rechtbank deze algemene beroepsgrond buiten beschouwing laat. Ten overvloede wordt overwogen dat ter zitting is gebleken dat referent de Nederlandse nationaliteit bezit, zodat reeds op deze grond de richtlijn niet van toepassing is. Hiertoe wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 23 november 2006 (JV 2007, 39).

6. Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de gevraagde vergunning op goede gronden heeft verlengd tot 9 augustus 2005. Voorts is niet gebleken van overige feiten of omstandigheden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden dat het bestreden besluit geen stand kan houden.

7. Het beroep is derhalve ongegrond. De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

Reg.nr. AWB 06/34889 BEPTDN

4

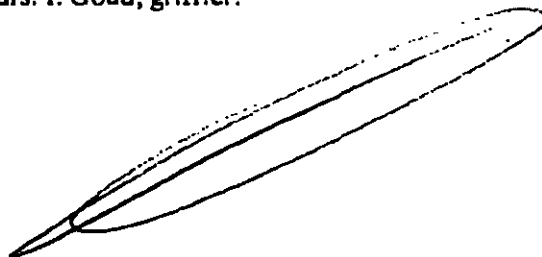
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C. Fetter en in het openbaar uitgesproken op 18 juni 2007, in tegenwoordigheid van mr. drs. I. Goud, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

27 JUNI 2007

afschrift verzonden op:

Voer copie conform
De griffier van de rechtbank 's-Gravenhage

INTERNATIONALE RECHTSPRAKTIJK

MR DRS R. DHALGANJANSING

CORRESPONDERENDE KANTOREN IN NEW YORK • LONDON • SINGAPORE • JAKARTA • SURAB

www.dhalganjansing.com

1989-1992 Corporate & Tax Lawyer, Shell
 Since 1992 International Attorney at Law

PER FAX/POST: 365 13 80

Zakencentrum "DE RESIDENT"
 CALLIOPESTRAAT 56
 2511 GH 'S-GRAVENHAGE
 TEL.: ++ 31 70 345 34 33
 FAX.: ++ 31 70 345 34 32

Afdeling Rechtspraak van de
 Raad van State
 Postbus 20019
 2500 EA 'S-GRAVENHAGE

ORIG. REF.: VR/RL
 V-nr.
 VN REF.: IND-doss.nr. 170.020.2517
 DHAAG: 'Staat

AWB 06 / 34889 BEPTDN V127 3C G255

Hoger beroep uitspraak Rechtbank VVR Staatssecretaris van Justitie

RAAD VAN STATE	
25 juli 2007	INGEKOMEN 4613
25 JUL 2007 B	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen;

van Surinaamse nationaliteit, geboren op
 wonende te aan de te dezer zake domicilie kiezende te
 's-Gravenhage aan de Calliopestraat 56 (2511 GH) ten kantore van de advocaat en
 procureur Mr Drs R. Dhalganjansing die verklaart ter zake tot het instellen van dit hoger
 beroep bij de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State (en tot vertegenwoordiging ter
 zake) bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

1. De Rechtbank 's-Gravenhage, heeft bij uitspraak d.d. 18 juni 2007, bekend gemaakt op 27 juni 2007 (Proc.nr. rechtbank 06 / 34889 BEPTDN V127 3C G255) het beroep van appellante ongegrond verklaard (prod.1).
2. Appellante kan zich niet verenigen met de vorengemelde uitspraak en komt hiertegen op door middel van dit beroepschrift.
3. Ter zake van de gronden van het hoger beroep verwijst appellante primair naar de inhoud van het beroepschrift bij de rechtbank en hetgeen ter zitting zomede in het bezwaarschrift is aangevoerd, waarvan de inhoud als hier ingelast en als onderdeel uitmakende van dit beroepschrift wordt beschouwd. Appellante voert aanvullend de navolgende grieven aan.

Eerste grief. Werkelijk gezinsleven

4. De rechtbank heeft ten onrechte een onjuist criterium gehanteerd om te beoordelen of sprake is van een werkelijk gezinsleven en de daarbij te hanteren belangenafweging. Immers, de rechtbank heeft in geheel niet in de beoordeling betrokken dat de echtscheiding bij verstekbeschikking is uitgesproken zonder dat appellante kennis heeft kunnen nemen van het verzoek. Haar echtgenoot had het verzoekschrift verstopt. Gedurende de echtscheidingsprocedure woonden appellante en haar echtgenoot gewoon

MR DRS R. DHALGANJANSING

2

bij elkaar. Pas in februari 2006 heeft de toen inmiddels voormalig echtgenoot appellante de deur gewezen om haar twee maanden later weer te verzoeken weer bij haar in te trekken. Tijdens de korte separatie werd appellante opgevangen door haar dochter in Rotterdam doch bleef in contact met de gewezen schtgenoot. Appellante heeft na een relatief korte separatie het werkelijke gezinsleven (family life) hervat en voortgezet. Zij is nimmer bij de GBA van de gemeente van de te uitgeschreven zoals zij ter hoorzitting bij de IND heeft verklaard (prod.2), terwijl haar kleding en persoonlijke goederen altijd op de zijn gebleven. De rechtbank heeft ten onrechte geen weging gehanteerd van de zeer lange periode dat de partners bij elkaar zijn ingeschreven in de GBA en met elkander samenwonen, ook al heeft appellante om haar relatie te redden ingestemd met een tijdelijke separatie. Tijdens de korte separatie bleef er contact tussen de partners. Door niet het Europeesrechtelijk begrip werkelijk gezinsleven te hanteren maar de beleidsregels van de Staatssecretaris boven die Europeesrechtelijke normen te verheffen schendt de rechtbank evident artikel 8 EVRM en het bepaalde in de gezinsrichtlijn 2003/86EG. De uitspraak kan geen stand houden.

Tweede grief. Schending artikel 8 EVRM

5. De rechtbank gaat anders het EHRM met grote slagen door artikel 8 EVRM. Het enkele gegeven dat door de echtgenoot een eenzijdig echtscheidingsverzoek is ingediend (ingegeven door de gedachte dat de huwelijksakte hem mede aansprakelijk zou maken voor schulden van appellante ten gevolge van de controle door de sociale recherche) leidt niet tot de dwingende conclusie dat geen sprake is van "family life" in de zin van artikel 8 EVRM en dat het bestreden besluit en de aangevallen uitspraak geen schending daarvan opleveren. De rechtbank heeft niet overwogen dat appellante geen relatie heeft met zijn partner. De rechtbank miskent voorts dat de relatie bestand is gebleken tegen de ingrijpende overheidsoptreden van de sociale recherche en dat de echtelieden na een korte separatie, waarbij zij contact onderhielden, weer bij elkander zijn gaan wonen en waarbij zij ononderbroken ingeschreven zijn gebleven op het echtelijke adres aan de Molgerdijk 52 te Rotterdam. De bescherming van het gezinsleven weegt bijzonder zwaar in de belangenafweging. Bij een dergelijke situatie is onbegrijpelijk dat de rechtbank tot een oordeel komt als vervat in de bestreden uitspraak.

MET CONCLUSIE:

- I tot gegrondverklaring van het hoger beroep en vernietiging van de bestreden uitspraak en het bestreden besluit op bezwaar en het primair besluit met vergoeding van de door appellante geleden schade, zonodig op te maken bij staat (art. 8:73 Awb);
- II tot veroordeling van gedaagde in de kosten van de procedure in beide instanties (art. 8:75 Awb) alsmede van de bezwaarschriftprocedure (art. 7:15 Awb).

bijlage : producties

advocaat-gemachtigde